

Derfor er vi nødt til at markere også i dag, hvad vi mener om de her lovforslag, hvor ministeren jo endnu en gang demonstrerer, at arbejdsmiljø ikke er noget, man er optaget af; menneskers helbred er ikke noget, man er optaget af; almindelige menneskers hverdag er ikke noget, man er optaget af i Venstre. Det drejer sig om at lette arbejdsgiverne for administrative byrder.

Kl. 19.55

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Lene Garsdal som ordfører.

Lene Garsdal (SF):

Jeg kan føje mig til koret af folk, der synes, at det er en trist dag for arbejdsmiljøet. Vi har, som det også er blevet sagt, forsøgt at få noget at vide, og vi kan forstå, at alt, hvad den tidligere regering med støtte fra SF lavede på arbejdsmiljøområdet, skulle væk. Det var ikke godt nok, og det var for administrativt besværligt. Og vi har forsøgt, som det også er blevet nævnt her, at finde ud af, hvad det så er, den nuværende regering vil.

Man siger jo, at man vil et bedre arbejdsmiljø, men så vidt vi kan forstå, går alt kun ud på at afskaffe den gode incitamentspakke, som den tidligere regering sammen med SF lavede.

Der var virkelig gode økonomiske incitamenter til at lade sikkerhedsorganisationen arbejde, til at lade arbejdspladsvurderingerne udfolde sig på gulvet, som det var tanken, så gulvets folk også fik mulighed for at bidrage med, hvordan man kunne gøre arbejdsmiljøet bedre.

Men arbejdspladsvurderingen har beskæftigelsesministeren i det mindste ikke helt afskaffet, og det bliver vel lidt interessant at se, om den bliver fuldstændig kønsløs på de små virksomheder. I hvert fald er det, så vidt vi kan forstå, ministerens plan.

Men ellers er det svært at forstå, hvad ministerens plan for arbejdsmiljøet egentlig er.

Vi har forsøgt med spørgsmål, vi har forsøgt med samråd, vi har sågar forsøgt med en forespørgsel her i salen for at få ministeren til at sige, hvad det så egentlig er, når den model med incitamentspakken ikke kunne bruges til noget.

Men det er ikke lykkedes. Der er intet kommet ud om, hvad det i øvrigt er. Og der kan vi jo frygte for de ting, der endnu er uafklaret, nemlig udbygningen af Bedriftssundhedstjenesten, og der kan vi frygte, om det bliver en udbygning, eller hvad der kommer til at ske dér.

Det, vi jo ved, er, at sundheden er meget skævt fordelt socialt. Vi ved, at de ufaglærte arbejdere har et meget dårligere helbred end de øvrige på arbejdsmarkedet, og grunden til det er naturligvis bl.a. de arbejdsforhold, de lever under. Det er ubegribeligt for SF, at denne her regering så i stedet for siger, at man bruger pengene på sundhedsvæsenet. Man bruger en lille brøkdelt, og ingen forestiller sig vel, at den lille brøkdelt af budgettet, som går til sygehusbehandling, skal kunne behandle os ud af de problemer, vi får, også med et dårligere arbejdsmiljø.

Og det tror jeg helt sikkert vi får, når alle disse begrædeligheder, som jeg har været inde på, kombineres med de nedskæringer, der er både i Arbejdstilsynet og på Arbejdsmiljøinstituttet. Der bliver ikke nogen speciel udbygget viden om, hvad det egentlig er, der sker med det danske arbejdsmiljø, når Arbejdsmiljøinstituttet skærer så meget ned. Og når vi så ved, at Arbejdstilsynet skal skære ned, og der kun skal være fire centre, så kan vi forstå, at det ikke er tanken, at de ansatte i Arbejdstilsynet skal ud at tjekke arbejdsmiljøet. De vil få langt til arbejdspladserne. De vil bruge deres budgetter til benzin i stedet for til mursten.

Så alt i alt finder vi i SF, at det er en meget begrædelig dag, og vi ville ønske, at den kunne gøres om.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har hr. Bjarne Laustsen bedt om en kort bemærkning til fru Lene Garsdal.

(Kort bemærkning.)

Bjarne Laustsen (S):

Jeg bliver helt bange, men det skal nok blive til fru Lene Garsdal.

Fru Lene Garsdal var meget inde på, hvad der skal afløse incitamentspakken. Der er ikke kommet nogen forslag. Regeringen har ingen politik på området undtagen afvikling. Jeg vil gerne spørge SF: Er det ikke underligt, at regeringen, når regeringen går meget ind for brugerbetaling, slet ikke kan finde på at bruge det instrument, som arbejdsmiljøafgiften er, til at regulere adfærden ude på virksomhederne?

Vi ved, at virksomhederne kun ændrer adfærd, hvis det er sådan, at det koster noget. Forureneren må betale; de, der forårsager arbejdsskaderne, og de, der gør, at folk på arbejdspladserne kommer til skade, skal betale. Regeringen gør det modsatte, nemlig fritager arbejdsgiveren for at betale.